

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci navrhovateľa **R. B.** bytom Č. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 5. septembra 2011, č. k. 23Sd/161/2011-21, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Nitre z 5. septembra 2011, č. k. 23Sd/161/2011-21, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 5. septembra 2011, č. k. 23Sd/161/2011-21, potvrdil rozhodnutie z 30. marca 2011 číslo X. ktorým odporkyňa podľa § 70 a § 71 ods.1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok s odôvodnením, že nespĺnil zdravotnú podmienku pre vznik nároku na uvedenú dávku, lebo podľa záverov posudku posudkovej lekárky sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Topoľčanoch z 9. marca 2011 navrhovateľ nie je invalidný, lebo jeho zdravotné postihnutie má za následok len 25 %-tnú mieru poklesu jeho zárobkovej činnosti v porovnaní so zdravou fyzickou osobou a nedosahuje pokles aspoň o 40 %.

Poukázal na skutočnosť, že napriek viacnásobnému posudzovaniu zdravotného stavu navrhovateľa rôznymi posudkovými lekármi Sociálnej poisťovne nedošlo k žiadnej zmene v jeho zdravotnom postihnutí v porovnaní so závermi lekárskeho posudku z 9. marca 2011, na základe ktorého odporkyňa rozhodla. Posudkoví lekári na základe predloženej zdravotnej dokumentácie a po osobnom vyšetrení navrhovateľa dospeli k záveru, že trpí na chronickú pankreatitídu s občasnou aktivitou a alergickú rhinitídu a psoriázu, t. č. s malým výsevom, a jeho rozhodujúcemu zdravotnému postihnutiu ochoreniu zodpovedá miera poklesu zárobkovej schopnosti v rozsahu 25. keď nie je navrhovateľ invalidný, Odporkyňa preto vecne správne rozhodnutím z 30. marca 2011 číslo X. žiadosť navrhovateľa o invalidný dôchodok zamietla. Krajský súd preto jej rozhodnutie potvrdil.

Proti tomuto rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie navrhovateľ. Navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že doteraz nie je dostatočne zistený skutkový stav, lebo existujú ďalšie skutočnosti a dôkazy, ktoré doteraz neboli v konaní uplatnené, lebo ich nemohol predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa. K odvolaniu pripojil prepúšťaciu správu z hospitalizácie z chirurgického odd. Nemocnice s poliklinikami v T., kde bol hospitalizovaný od 30. septembra do 8. októbra 2011 a ďalšie dve lekárske správy z vyšetrení, z ktorých, ako uviedol vyplýva, že sa jeho zdravotný stav od vynesenia rozsudku rapídne zhoršil. Podľa nich trpí chronickým ochorením podžalúdkovej žľazy s ťažkou poruchou výživy až kachektizáciou a trvalým znížením výkonnosti organizmu bez možnosti vykonávať fyzickú prácu. Pri uvedenej diagnóze je u neho miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 60 % – 70 % a v súvislosti s týmto ochorením poukázal na ustanovenie kapitoly X oddiel D položka 9 písm. d) prílohy č. 4. zákona o sociálnom poistení.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok ako i konanie mu predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec je invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Posúdenie rozsahu zdravotného poškodenia a jeho následkov na schopnosť občana vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti a vo veciach sociálneho zabezpečenia je zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj na účely súdneho konania.

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľ 9. marca 2011 požiadal o invalidný dôchodok s účinnosťou od 31. januára 2011.

Jeho zdravotný stav posúdila 9. marca 2011 MUDr. M. G., posudková lekárka sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky so sídlom v Topoľčanoch a vo svojej lekárskej správe stanovila za rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa choroby tráviacej sústavy a určila jeho mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť pre toto postihnutie 25 % (kap. X, D, 9, b/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení). Tento posudok bol podkladom pre rozhodnutie odporkyne z 30. marca 2011 číslo X..

Neskôr zdravotný stav navrhovateľa preskúmal 7. júna 2011 MUDr. M. Z., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia so sídlom v Nitre ktorý určil, že rozhodujúce zdravotné postihnutie navrhovateľa je chronická pankreatitída s občasnou aktivitou, zaradené v kap. X, odd. D, pol. 9, písm. b/ prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou v rozsahu 25 %. K uvedenému záveru dospel po vlastnom odbornom vyšetrení navrhovateľa a na základe pripojenej zdravotnej dokumentácie, po zohľadnení výsledkov pneumologického vyšetrenia z 1. júna 2011, gastroenterologického nálezu zo 6. mája 2011, prepúšťacej správy z chirurgie, kde bol navrhovateľ od 1. septembra 2010 do 6. septembra 2010 pre akútny zápal chronickej pankreatitídy a od 2. novembra 2011 do 6. novembra 2011 kedy bol operovaný, po zohľadnení chirurgického vyšetrenia z 15. decembra 2010 a 9. marca 2011 a urologického vyšetrenia z 28. septembra 2010. V celkovom posudku uviedol, že navrhovateľ trpí na chronickú pankreatitídu s občasnou exacerbáciou, bez závažnej poruchy výživy, naopak jeho výživu označil za nadmernú a nezistil žiadne prejavy aktivity ochorenia (napr. hnačky) ale iba občasné bolesti. Alergické ochorenie považoval za nezávažné, bez posudkového významu, a ochorenie srdca pri kardiologickom vyšetrení nebolo potvrdené. Mieru poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou osobou preto zistil v rozsahu 25 %, pričom tento pokles nemá za následok invaliditu navrhovateľa.

Po predložení lekárskeho vyšetrenia z 23. júna 2011 v neurologickej ambulancii pre bolesti krížov v poslednej dobe zhoršených s vyžarovaním do oboch bedrových zhybov, na požiadanie krajského súdu vypracoval 1. augusta 2011 posudkový lekár MUDr. M. Z. doplnok k svojmu posudku zo 7. júna 2011, v ktorom posúdil lekársku správu o zdravotnom stave navrhovateľa, predloženú po pojednávaní krajského súdu 4. júla 2011. V závere vypracovaného doplnku posudkový lekár uviedol, že zdravotný stav navrhovateľa stav je bez radikulopathie. Predložený nález označil za nezávažný, pre posudzovanie invalidity za nepodstatný, ktorý nemá vplyv na mieru poklesu. Celkove z uvedeného nevyplývajú také skutočnosti, ktoré by umožňovali zmeniť vypracovaný posudok zo 7. júna 2011.

Za tohto stavu vykonaného dokazovania vo veci, nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa v odvolaní, že nebol v dostatočnom rozsahu prvostupňovým súdom zistený skutkový stav veci, potrebný pre rozhodnutie o uplatnenom nároku navrhovateľom.

Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že dokazovanie pre zistenie zdravotného stavu navrhovateľa v konaní bolo vykonané v potrebnom a dostačujúcom rozsahu. Rovnako ako súd prvého stupňa preto odvolací súd zastáva názor, že uznaná miera poklesu schopnosti navrhovateľa odbornými medicínskymi orgánmi, vykonávať zárobkovú činnosť vo výške 25 % oproti zdravej fyzickej osobe, je postačujúca pre priznanie nároku na invalidný dôchodok. Navrhovateľ ani prepúšťacou správou zo 7. októbra 2011 a doloženými lekárskejšími správami z vyšetrení v odvolacom konaní nepreukázal také nové skutočnosti, ktoré by prijatý záver o jeho invalidite spochybnili alebo vyvrátili. Zo zisteného skutkového stavu a z doložených lekárskejších správ, ani z predloženej zdravotnej dokumentácie nevyplýva iný, ako prijatý záver. Odvolací súd nezistil dôvod na doplnenie dokazovania, závery krajského súdu považoval za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním.

Ak by však v budúcnosti došlo k zmene zdravotného stavu navrhovateľa v dôsledku jeho zhoršenia, môže navrhovateľ opätovne požiadať o preskúmanie miery poklesu schopnosti alebo zmenu rozhodujúceho postihnutia a stanovenie novej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť.

Odvolací súd preto z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny podľa § 219 OSP.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľovi nepriznal právo na ich náhradu, pretože v odvolacom konaní nebol úspešný.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. novembra 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová